

Propozycje na rok 2020

*Zawsze w drodze,
nigdy nie wykorzeni*

We wrześniu w Kapsztadzie przeżyaliśmy kolejny etap naszej „Pielgrzymki zaufania przez ziemię”. Afryka Południowa jest dużym, pięknym krajem, który 25 lat temu pokazał światu siłę protestów przeciwko apartheidowi i przeszedł przemianę dokonaną bez użycia przemocy, choć do dzisiaj kraj jest głęboko podzielony pomiędzy różne grupy etniczne.

W tej sytuacji to, że 1000 rodzin otworzyło swoje domy, żeby ugościć uczestników spotkania, już było jakimś znakiem. Młodzi ludzie wyruszyli w drogę, żeby spotkać chrześcijan pochodzących z innych grup etnicznych lub z innych Kościołów. My także, tak jak oni, zdobądźmy się na odwagę, wyjdźmy innym na spotkanie i ugośćmy ich u siebie, gdziekolwiek mieszkamy!

Wyruszyć w drogę! To wezwanie na dziś. Nie poddawajmy się zniechęceniu, rozpoznawajmy wokół siebie liczne znaki nowego życia, zwiastujące przyszłość. Z uwagą przyjmujemy nowe inicjatywy... nawet jeśli są jeszcze niedopracowane i prowizoryczne, rozwiązania znajduje się w działaniu.

Z okazji europejskiego spotkania we Wrocławiu wybrałem jako tytuł „Propozycji na rok 2020” słowa inspirowane życiem Polki, Urszuli Ledóchowskiej – świętej pośród innych świadków Chrystusa i obywatelki Europy wyprzedzającej swój czas! O jej życiu powiedział ktoś: „Była zawsze w drodze, nigdy nie wykorzystana”.

Byliśmy już we Wrocławiu trzydzieści lat temu. W grudniu 1989 roku, Polska gościła pierwsze spotkanie europejskie na wschód od „żelaznej kurtyny”. Kiedy upadł mur berliński serca wszystkich wypełnił entuzjazm nowo odnalezionej wolności. Od tego czasu świat się zmienił, ufam mocno, że młode pokolenie wytyczy naszym czasom swoje drogi wolności i sprawiedliwości.

W życiu i w wierze jesteśmy pielgrzymami, czasem nawet jesteśmy jak obcy na ziemi. W chwilach prób i radości pamiętajmy, że Bóg jest wierny i że On, który już przygotowuje przyszłość pełną pokoju, zachęca, byśmy nie ustawiali w swoich działaniach.

fr. Alois

Aby dążyć do prawdy

W 2019 roku nasza Wspólnota z Taizé podjęła trudny proces dążenia do prawdy dotyczącej oskarżeń o nadużycia seksualne, jakich dopuszczali się bracia. Aby kontynuować drogę zaufania, pragniemy, żeby wszystko zostało wyjaśnione, a ludzie wypowiedzieli się w wolności. Więcej informacji na stronie www.taize.fr/protection

1. Zawsze w drodze...

...gotowi wyruszać wciąż od nowa

Pan rzekł do Abrama: „Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę”. (Księga Rodzaju 12, 1)

Dzięki wierze odpowiadamy na wezwanie, by wyruszyć w drogę, pamiętając, że nowy początek zawsze jest możliwy, czy wiedzie nas się dobrze czy musimy stawić czoła nieprzewidywanym na pozór trudnościom.

W pierwszych rozdziałach Biblia opowiada historię Abrahama, człowieka wezwanego, by zostawił wszystko i wyruszył, nie wiedząc dokąd zmierza. Razem z żoną Sarą stali się pielgrzymami, prowadziło ich zaufanie, że Bóg wskaże im drogę.

Kiedy dotarli do nowego kraju, który dał im Bóg, Abraham i Sara zamieszkali w namiocie, jakby wciąż byli w drodze. W końcu jednak próby, jakim zostali poddani, przemieniły się w błogosławieństwo – Abraham i Sara odkryli coś, czego nie mogliby znaleźć, gdyby zostali w domu.

Charakterystyczna w Biblii jest ta dynamika: wyruszyć w drogę w stronę przyszłości przygotowanej przez Boga. Droga może być pełna pułapek – kiedy lud Boży wyszedł z Egiptu, błąkał się czterdzieści lat.

I Bóg sam staje się pielgrzymem, prowadzi swój lud i towarzyszy mu: „Ja jestem z tobą i będę cię strzegł, gdziekolwiek się udasz” (Rdz 28, 15).

Prowadząc swój lud przez pustynię, Bóg uczy go, jak wsłuchiwać się w Jego głos i otwiera przed nim niespodziewane możliwości.

- *Przeczytać pierwszy raz lub powtórnie, samemu lub z innymi, fragmenty Biblii, w których Bóg zachęca nas do wyruszenia w drogę: Księga Rodzaju 28, 10-15; Księga Wyjścia 13, 17-22; Psalm 126; Księga Izajasza 43, 1-2; Ewangelia wg św. Mateusza 2, 13-23; Ewangelia wg św. Łukasza 10, 1-19; Dzieje Apostolskie 11, 19-26.*

2. Zawsze w drodze...

...w pełni dostępni dla tych, którzy są wokół nas

*Gdy Jezus wysiadł z łodzi, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza.
(Ewangelia wg św. Marka 6, 34)*

Jezus mówi o sobie jako o pielgrzymie, który „nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć” (Mt 8, 20). Wyruszył w drogę, by głosić dobrą nowinę: Bóg jest blisko nas, działa, by przemieniać świat. I zachęca, byśmy my również wzięli udział w odnawianiu ludzkiej rodziny.

Swoim życiem Jezus Chrystus pokazał, od czego zacząć: od wrażliwości na najpokorniejszych i najbardziej podatnych na zranienie. Jezus z taką uwagą mógł patrzeć na innych dlatego, że był głęboko zakotwiczony w Bogu. Pozwalał, żeby w każdej chwili Jego życia prowadził Go Duch Święty.

Przychodząc na świat, Chrystus w pełni przyjął naszą ludzką kondycję. W swojej śmierci na krzyżu przyjął na siebie największe cierpienia i objawił swoją bezgraniczną wierność Bogu i nam. Przez zmartwychwstanie stał się świadkiem nowego początku, który Bóg w swej miłości podarował ludzkości.

Wiele osób zdezorientowanych z powodu przemocy i upokorzeń czuje się, jakby byli obcy na ziemi. Chrześcijanie, idąc za Chrystusem, pokładają swą ufność w Bogu, co nie pozwala im pogrążyć się w obojętności ale skłania, by w poczuciu rzeczywistości podjąć solidarne działania wspólnie z innymi.

W II wieku nieznanemu nam autorowi w swoim liście pisał o chrześcijanach: „Mieszkają każdy we własnej ojczyźnie, lecz niby obcy przybysze. Każda ziemia obca jest im ojczyzną i każda ojczyzna ziemią obcą.” (List do Diogneta).

- *Postarajmy się zrobić coś konkretnego, aby wpisać w swoje życie wrażliwość Chrystusa na najuboższych.*
- *W łączności z lokalnymi Kościołami spotykajmy się regularnie na wspólnej modlitwie, której sercem będzie krzyż i zmartwychwstanie Chrystusa.*

3. Zawsze w drodze...

...wspólnie z wygnańcami

Jeżeli w waszym kraju osiedli się przybysz, nie będziecie go uciskać. Przybysza, który się osiedlił wśród was, będziecie uważać za obywatela. Będziesz go miłował jak siebie samego, bo i wy byliście przybyszami w ziemi egipskiej. (Księga Kaptkańska 19, 33-34)

Na całym świecie kobiety, mężczyźni i dzieci są zmuszani do opuszczania swojej ziemi albo postanawiają szukać przyszłości gdzie indziej. Ich motywacja jest silniejsza niż przeszkody, które przed nimi stają.

Wszyscy pragniemy zachować właściwości swojej kultury, czy jednak przyjmowanie innych nie jest jednym z najpiękniejszych ludzkich darów? Rzecz jasna, przybycie obcych stawia nas przed złożonymi sytuacjami. Napływ emigrantów powinien być odpowiednio uregulowany. Jakkolwiek może powodować trudności, może być również jakąś szansą.

Zdarza się również, że mieszkając w tym samym mieście, w tej samej dzielnicy, w tym samym miasteczku, czasem od pokoleń ludzie są wzajemnie dla siebie jak ktoś obcy. I nawet wśród osób, które łączy ta sama kultura, mogą istnieć głębokie nieporozumienia. Czyż nie moglibyśmy wychodzić na spotkanie tym, którzy nie dzielą naszych poglądów i opinii?

Wychodząc na spotkanie innym, tym, którzy przybyli skądinąd, albo obok których mieszkamy, nie znając się, z pewnością lepiej zrozumiemy, że myślą inaczej niż my.

- *Nie poprzestawajmy na abstrakcyjnych informacjach lub na statystyce, znajdziemy czas, by poznać sytuację choćby jednego emigranta, rodziny przybyłej skądinąd, by wysłuchać i zrozumieć ich historię, drogę, którą musieli pokonać.*
- *Wśród młodych ludzi, nawet wśród tych, którym materialnie niczego nie brakuje, są osoby jakby pozbawione przynależności. Więzy rodzinne zostały zerwane, co powoduje ogromną, często niewidoczną, samotność. Starajmy się z uwagą dostrzegać te osoby, towarzyszyć im, czasem są bardzo blisko nas i cierpią z powodu wewnętrznej izolacji.*

4. Zawsze w drodze...

...w łączności z całym stworzeniem

*Drzewa Pana mają wody do syta, cedry Libanu, które zasadził.
Tam ptactwo zakłada gniazda, na cyprysach są domy bocianów.
(...) Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! Ty wszystko mądrze
uczyniłeś: ziemia jest pełna Twych stworzeń.
(Psalm 104, 16-17.24)*

Wobec ogromnych zagrożeń, które ciążą nad naszą wspaniałą planetą, wiele osób, zarówno młodych, jak i trochę starszych, odczuwa bezradność i zniechęcenie. A w nadchodzących czasach katastrofy klimatyczne zmuszą coraz więcej ludzi do porzucenia swoich domów.

A przecież wiara zachęca, byśmy stawili opór fatalizmowi i lękowi. Na początku Biblii czytamy: „Pan Bóg wziął człowieka i umieścił go w ogrodzie Eden, aby uprawiał go i doglądał” (Rdz 2, 15). W tej poetyckiej opowieści Biblia podkreśla, że ponosimy szczególną odpowiedzialność za twórcze dzieło Boga, mamy troszczyć się o Ziemię i zachować ją. Kiedy odkrywamy, że jesteśmy integralną częścią dzieła stworzenia, nasze życie staje się bardziej ludzkie.

Ziemia jest cennym darem Stwórcy, możemy przyjąć ten dar z radością i wdzięcznością. Ziemia jest naszym wspólnym domem i Bóg wzywa nas, byśmy dbali o nią dla dobra wszystkich istot stworzonych i dla przyszłych pokoleń.

Widzimy, że w obliczu gwałtownie postępujących zmian klimatycznych rozwija się wiele inicjatyw. Wywierają one coraz większy wpływ na wspólną świadomość. Z pewnością nie wystarczą jedynie indywidualne działania. Są one jednak niezbędnym warunkiem zmian.

- *Każdy z nas niech działa na własnym poziomie: przemyślmy swój styl życia, uprosimy, co się da i bądźmy wrażliwi na piękno stworzenia.*
- *Troskę o zachowanie dzieła stworzenia chrześcijanie różnych wyznań mogą wyrazić wspólnym świadectwem. Czy ta pilna potrzeba nie jest wezwaniem, abyśmy się połączyli we wspólnych inicjatywach ekumenicznych? Takie inicjatywy już istnieją: jedną z nich jest sieć „zielonych kościołów”, do której Taizé przyłączyło się latem 2019 (zob. www.taize.fr/eco).*

5. Zawsze w drodze...

...i zawsze wewnętrznie zakotwiczeni

*Jezus mówi: „Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie”
(Ewangelia wg św. Mateusza 6, 6).*

Jako „obcy i pielgrzymi na tej ziemi” (Hbr 11, 13) musimy znaleźć miejsce, w którym jesteśmy wewnętrznie zakotwiczeni i w którym możemy być sobą. Czyż nie moglibyśmy zakotwiczyć się w modlitwie i w przyjaznym dialogu z Chrystusem?

To prawda, że nasze zaufanie do Boga może być kruche. Czyż jednak Kościół nie jest wspólnotą, w której możemy wzajemnie na siebie liczyć, dzielić się swoimi wątpliwościami i pytaniami i wspierać się wzajemnie w swoich poszukiwaniach?

Stałe wracanie do komunii z Bogiem daje ogromną wolność. Bóg chce swoją miłością wydobyć nas z naszych uzależnień kolektywnych i indywidualnych, pomóc nam porzucić to, co hamuje naszą wędrówkę.

Jak być zawsze w drodze, nigdy nie będąc wykorzenionym? Czy może tak być dzięki temu, że pozwolimy, by wzrastało w nas przekonanie, że królestwo Boże już kiełkuje w nas i między nami?

Tak, tutaj jest miejsce, gdzie nasze serca odpoczną, jakby wewnętrzny środek ciężkości, gdzie, mówi Jezus, „znajdziecie ukojenie dla dusz waszych” (Mt 11, 29).

*A Duch Święty, tchnienie dobra, poprowadzi nas,
nawet kiedy ogarnie nas ciemność...*

Pielgrzymka zaufania w 2020

W Taizé

W każdym tygodniu przez cały rok

Od niedzieli do niedzieli międzynarodowe spotkania młodych. Wspólne modlitwy, rozważania biblijne, wymiana doświadczeń w grupach, zadania praktyczne. Jeśli ktoś pragnie, może spędzić tydzień w ciszy z wprowadzeniem biblijnym i rozmową z jednym z braci lub z jedną z sióstr.

Wielki Tydzień i Wielkanoc

Od niedzieli 5 kwietnia do poniedziałku 13 kwietnia

Towarzyszyć Chrystusowi dzień po dniu uczestnicząc ze wspólnotą w modlitwach Wielkiego Tygodnia i w porannej liturgii rezurekcyjnej.

Weekend przyjaźni między młodymi chrześcijanami i muzulmanami

od czwartku 8 do niedzieli 12 lipca

Wyruszyć w drogę, żeby się spotkać, żyć w braterstwie i wspólnie działać.

Tydzień refleksji dla osób w wieku 18-35 lat

od niedzieli 23 do niedzieli 30 sierpnia

Rozważania biblijne na końcu każdej modlitwy porannej, warsztaty prowadzone przez osoby z wielu krajów, wymiana doświadczeń w grupach, rozważania na temat konkretnych zobowiązań.

Europejskie Spotkanie Młodych w Turynie

od poniedziałku 28 grudnia 2020 do piątku 1 stycznia 2021

43 Spotkanie Europejskie odbędzie się w Turynie we Włoszech.

Pielgrzymka do Ziemi Świętej

od niedzieli 21 lutego do niedzieli 28 lutego 2021

Słuchanie mieszkańców Ziemi Świętej, szczególnie młodych chrześcijan. Spotkania z różnymi wspólnotami chrześcijańskimi i reprezentantami innych religii. Modlitwa w niektórych najważniejszych miejscach Ziemi Świętej.

Szczegóły dotyczące tych wydarzeń:

www.taize.fr   @taize